
TJUR NYTT

Förord

I dag är det den 9 november och solen skiner från klarblå himmel. Temperaturen är +12 grader och en stark sydlig vind påminner mer om en vårdag än en novemberdag. Visst känns det märkligt. Jag har jobbat med bandy sedan mitten av 50-talet och varit med om det mesta när det gäller väderleksförhållande och svårigheter att få fram spelbar is, men inte trodde jag att jag också skulle få uppleva dessa besvärligheter när man har konstfryst. Jag drar mig till minnes alla de gånger vi kämpade med sjöis och stora snömängder. Inställda matcher och letande efter en ny sjöis att spela på. Jag minns även att vi på naturisbanan haft is från november till april månad. Vi har haft snövallar på flera meter men vi har också vid ett flertal tillfällen fått ställa in matcher på grund av väderleken. Att vi för ett antal år sedan tvingades ställa in vår traditionella nattbandycup var naturligtvis ett avbräck men detta är mycket värre. Alla väntar på isen, inte minst våra ungdomar och ledare. Vad göra? Det är bara att vänta och hoppas på bättre tider eller är det så som en del påstår att vi går mot varmare tider. Hur skall då våra fina vintersporter överleva?

För övrigt har säsongen startat bra. Redan den 17 oktober började vi frysa upp. Det gick nästan som planerat. Jag säger nästan. En liten incident stoppade upp spolningen i ca. 1 dygn. Det hade ingen betydelse för dagens is och vi jobbade intensivt. Vi spolade 7-8 nätter för att kunna bygga lite undan för undan och bjuda våra förväntansfulla iskrigare på den stora och härliga banan. Men vad hjälper eldsjälur om inte vi får lite hjälp av SMHI. Efter tre veckors arbete gav vi upp. Vi stängde av aggregaten. När jag skriver detta så är det jättebekymmer på isfronten över hela vårt avlånga land. Allsvenska matcher får ställas in tillsammans med hela Div I. Nog om detta. Jag hoppas att vi när detta läses är i full gång med all verksamhet och då är besvärligheterna plötsligt glömda. Detta är lite av bandyn. Att kämpa för is ger gråa hår men man får glädjas desto mer när isparketten ligger färdig.

Fotbollssäsongen kan summeras som godkänd. Herrlaget avslutade på ett fint sätt bl.a. genom en storseger mot rivalerna Tolgs IF. Vårt unga damlag trillade tyvärr ner men kommer igen, var så säkra. På ungdomssidan har det varit glädje. Mest glädjande var våra F-11 flickor som vann sin serie. Det är inte var dag som ÅTIF vinner en ungdomsserie i fotboll. Det har hänt tre gånger under föreningens historia. Vid ett tillfälle 1956 var jag själv med. Det viktigaste är dock att ha en bred verksamhet och det är så sant "det viktigaste är inte att segra utan att delta och kämpa väl".

Mycket har hänt sedan förra Tjurnytt. T.ex. slussfestivalen och brodanserna med bl.a. Sanna Nilsen blev som vanligt lyckad. Seglarskola och fotbollsskola med många barn. Handslagsaktiviteter. Boulegänget spelar för fullt och tennis bedrivs på motionsbasis. Bandyssäsongen har kört med uppbyggnadssträning. En nyhet har varit spinningspasset som utöver cykel- och ispass varit mycket populärt. Ungdomsbandyn har som vanligt höga ambitioner och nu ser vi fram emot 2006 som är vårt 60:e år. Alltså ett jubileumsår som vi jobbar för fullt med och som vi hoppas kommer att innehålla en hel del matnyttigt. Inte minst jubileumsfesten den 9 september. Du som läser detta kanske minns såväl 40- som 50-årsfesterna och jag kan utlova, denna blir inte sämre. Boka alltså redan nu in detta datum så vi kan fira tillsammans. Detta är en liten spegling och nu väntar jag på att väderleken snart gynnar oss som gillar bandy och att vi alla skall få uppleva ett härligt 60-års ÅTIF.

PS. Vintern har nu kommit, isen är klar -1 sol och snö. Den som längtar.....
Till slut vill jag önska EN GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR till Er alla från oss alla i ÅTIF.

Owe Svensson

ÅTIF fyller **60 år** 2006.

För snart 60 år sedan så bildades vår förening av ett gäng idrottsintresserade pojkar. (Ingen tjej var med vid det tillfället.) Inte kunde de då ana att föreningen skulle växa och bli så stor som den är idag. Att fylla 60 skall firas och uppmärksammas. Vi kommer på många olika sätt att fira att vi fyller 60 år. Hur och i vilka olika former kommer så sakta att växa fram i olika arbetsgrupper. Men vi kommer att ordna jubileumscuper i bandy och fotboll för såväl ungdomar som seniorer. Vår slussfestival och brodans kommer att gå i jubileumstecke, liksom vattenfesten. Jubileumsfesten skall Du boka in redan nu. Kommer 60-årsfesten att överträffa 40- resp 50-årsfesterna?? Vi skall i alla fall göra ett försök. Mycket har Du att se framemot under 2006.

Boka dessa datum

3 mars	Ungdomsbandyavslutning
1 april	Årsfesten
19 April	Föreläsning av Carl-Axel Hageskog
1 juli	Slussfestival och brodans
5-6 aug	Vattenfest
9 sep	Jubileumsfesten
12 okt	Födelsedagen

Vattenfest 6-8 augusti

Hembygdsföreningarna i Asa, Tolg, Söraby och Tjureda har tillsammans funderat över att ordna en vattenfest i och runt Mörrumsåns vatten. Helgasjön och övriga vattendrag norrut tillhör Mörrumsåns vattendrag. Tanken är att knyta ihop föreningar inom detta område för att göra en riktigt stor vattenfest. Idéerna är många och det skall bli oerhört intressant att få vara med på denna resan.

Vi från ÅTIF har beslutat att vara med som delarrangör och ansvara för aktiviteter vid Åby Slussområde. Vad eller vilka slags aktiviteter som kommer att finnas är bara i sin linda men redan nu kan Du kryssa för helgen den 5-6 augusti i Din almanacka. Denna vattenfest inlemmas också som en del av vårt 60-årsfirande.

TJUR NYTT

Jan-Ove Gunnarsson en riktig "Järnman"

Vi som kände vår ungdomsledare Janne för flera år och många kilo sen hade svårt att tänka oss honom som en "**IRONMAN**", Men det är just detta som har hänt i år. I mångas ögon en otroligt strong prestation. Först simma 3860 meter sedan sätta sig på cykeln och trampa 18 mil för att därefter springa ett maratonlopp som är 4 mil 2 km och 195 meter. Låter det klokt! Detta genomförde Janne på 14 timmar 19 minuter och 20 sekunder. Man kan nästan jämföra det med två hela arbetsdagar. Det är inte många som klarar av att bli en "**IRONMAN**". Till detta krävs oerhört mycket träning men också ett stort mått av envishet.

Vem är då Janne Gunnarsson?

Han föddes 1962 i Gunnebo. Lagidrotter är det han ägnat sig åt. Som fotbollsmålvakt i Gunnebo IF och Div 4. I bandy har han som målvakt spelat i Gunnebo IF, AG90, Mållilla GoIF, Öjaby IS och ÅTIF. Fortfarande är han en målvakt av hög klass vilket han visade vid DM-finalen i vintras då ÅTIF blev DM-vinnare.

När Janne flyttade till Växjö bildade familj och fick två grabbar så blev ledarskapet en självklarhet för honom. Växjö Norra får del av hans tid som ungdomsledare i fotboll och vi inom ÅTIF tar del av hans tid inom ungdomsbandy. Janne är en entusiast och väldigt engagerad och är nu inne på sitt 6:e år som ledare i vår förening. Efter sin aktiva tid så höll han på med lite motionslöpning men det som fick honom att satsa på de tuffa utmaningarna var

kompisar som "peppade" och fick honom att drömma om att bli en "**Ironman**".

Han tycker inte att han tränar superhårt men kör 4 träningpass i veckan och därtill en simträning. Förberedelser inför Ironman var SM i Triatlon, Växjötrampen på cykel samt motionsloppet Göteborgsvarvet. Vilket han för övrigt sprungit fem gånger. Ölandsrundan på cykel tillhör också hans erövringar. Årets tävlande avslutade han med Växjö Maraton. En liten nätt prestation om man jämför med "**Ironman**".

Han tycker att Triatlon är väldigt roligt och rekommenderar andra att börja. Nu har han tillsammans med sin fru också börjat träna stavgång. Janne påstår att det är både tuffare och mer konditionskrävande än man tror. Träningen ligger nu på 4-5 timmar i veckan plus ett simpass. Inför de stora strapatserna har han en träningsdos på ca. 20 tim/v.

Janne säger att maten är oerhört viktig inför dessa tävlingar. Man måste ha fyllt alla depåerna annars klarar man aldrig sådana kraftansträngningar som "**Ironman**". Minst lika viktigt är att äta rikligt efter loppet. Under själva tävlingen är det släta bullar, bananer och saltgurka som gäller tillsammans med olika drycker. Efter urladdningen så gäller det att vila i tre veckor för att sedan sakta men säkert påbörja en ny träningsperiod. Fullt återhämtad kände han sig inte förrän efter c:a 2 månader.

Vi önskar "Janne" lycka till med sina nya uppsatta mål, varav ett blir Stockholms Maraton och att bli en ny "**JÄRNMÄN**" även nästa år

TJUR NYTT

Träningsläger för styrelsen

Tack vare Sparbanksstiftelsen Kronan har Smålandsidrotten beviljats medel för att genomföra något som heter "Träningsläger för styrelsen". Det är ett projekt som sträcker sig över tre år och som skall syfta till att stärka styrelserna i deras arbete. Vår förening blev uttagen att vara med i första omgången av projektet som startade med ett regionalt träningsläger i Växjö. Meningen med första träffen var att inspirera – ge kunskap och ha erfarenhetsutbyte.

Temat var: Styrelsen ett lag.

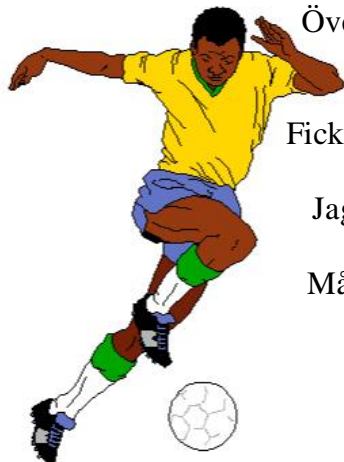
Det hela inleddes på Växjö Teater med en debatt om "**Det ideella ledarskapet**". I panelen fanns *Lars-Åke Lagrell*, *Kristina Landgren-Carestam* Fk i innebandyn. *Tommy Strandman* ordf. i Kalmar FF, *Sandra Olofsson* Sv. Ridsportförbundet, *Ulf Lönnqvist* fd idrottsminister, *Agne Bergvall* "Carrors" tränare och *Christer Pallin* jurist från RF. Vidare fanns det ett antal seminarier att lyssna på för att få inspiration och nya idéer att ta med oss hem.

"Hur stor kan idrotten bli?" med Mats Trondman. Det var seminarier om "Meningen med föreningen", "Ledarskap-en könsfråga?", "Arbetsformer som skapar glädje, effektivitet och framgång i styrelsens arbete", samt om ekonomi och ansvar. Vidare Agne Bergvall: "Vad krävs för att få långsiktighet i föreningen? Vilka konsekvenser får styrelsens beslut för verksamheten? Calle Hageskog tog upp ämnet "Hur kommunicerar vi? Och så den lilla men oerhört kreativa och framgångsrika förening Grytgöls IK.

Efter dessa båda dagar var man upprymd och full av tankar och idéer. Nu är frågan, hur vi i ÅTIF skall gå vidare för att kunna ta tillvara på allt som fick ta del av.

Att drömma sig tillbaka som liten, vem minns inte detta

GRENOLI

När jag var åtta år värvades jag till Milan
Övergångssumman en Loranga och ett stort Toy.
Första matchen 100.000 åskådare.
Liedholm hämtar bollen i vårt försvar
Fick en drömpassning, tittade upp, Gunnar Gren fri
stack i luckan, fick tillbaka bollen.
Jag sprang, med kraft forcerades innerbackarna
Ett 40 meterskott i bortre burgaveln.
Målvakten chanslös, 100 000 skrek ut sin lycka.
Jag sprang mot mittcirkeln
Liedholm kom och klappade om mig.
När Roma slog avsparken
Skrek morsan att det var mat.

Bengt Cidden Andersson

Nostalgirutan - Minnen och episoder med Åby/Tjureda IF.

Först en kort presentation av mig själv, **Christer Bureson**. Jag är ett år äldre än föreningen och började spela bandy i Rottne GIK 1959 och kom till Åby/Tjureda 1961. Jag har spelat någon bandymatch in på 2000-talet samt varit domare i ca 25 år.

När jag började spela för Åby/Tjureda bestod försäsongsträningen av löpning till Skavenäs, Lerike eller Tjureda. Vi fick springa ett antal gånger i någon backe. Backar fanns det gott om. Jag minns speciellt Lugnabacken som den värsta, eftersom vi där fick springa bland buskar, stenar och rötter. Vi klädde i början om i skolan, som sedan köptes av föreningen för 100:- och blev klubbstuga. Duschningen bestod av en vattenslang dragen från en vattenkran med kallt vatten och med en handdusch i andra änden. Det hela var arrangerat så att handduschen var upphängd på verandan så duschningen skedde utomhus. Blev kön till duschen för lång fanns ju sjön i närheten.

Efter att skolan blivit klubbstuga startades en renovering. Det byggdes bl.a. en vedeldad bastu samt duschar inomhus med varmvatten. Skönt och härligt efter träningspassen men för att utnyttja bastun fullt ut var vi tvungna att elda upp i järnkaminen innan vi sprang ut. En gång hade vi lagt in för mycket ved så när vi kom tillbaka efter ett par timmar var kaminen glödröd och kvicksilvertermometern söndersprängd med glassplitter på golvet.

Matcherna spelades på sjön. Ibland hände det att det började snöa, men det var ju inget att göra åt. Jag minns en match när det blev någon decimeter med snö på isen och det fanns inte några maskiner som kunde ta bort den, så det var ju bara att fortsätta spela matchen färdigt.

Det blev mycket luftbollar och vid ett tillfälle kom ett inlägg mot mål. Som målvakt rusar jag ut och kastar mig efter bollen, det var mjukt att landa, men jag missar bollen och börjar leta efter den i snön. Detta av motståndarna så det blev ett väldans grävande med klubbor och skridskor från alla håll. Vad var att göra? Jo helt plötsligt lägger jag mig still och låtsar att jag hittat bollen. När det lugnat ner sig kunde jag försiktigt och obemärkt leta fram bollen och få den i spel.

I slutet av 60-talet kom landisbanan till och vi vann serien, kvalet och gick upp i näst högsta serien. Nu fick vi komma ut i den stora världen och spela. Resorna till bortamatcherna var med buss och vi började ganska tidigt före matchstart för att hinna stanna och äta lite. Vi brukade stanna i Vetlanda när det var match åt det hållet. Vid ett sådant tillfälle bar det sig inte bättre än att bussens motor vägrade starta när vi skulle iväg. Tiden började bli lite knapp, det bestämdes att vi skulle försöka springa igång bussen. Sagt och gjort. Vi satte igång att putta på bussen. (nu skall nämnas att det var ingen liten minibuss utan en rejäl linjebussmodell). Det måste ha sett komiskt ut att se 15 man som "missat" bussen men den startade och vi kunde fortsätta och kom fram i tid.

Ett stort äventyr var att i början av 70-talet spela DM mot Vetlanda BK. Det hade hunnit bli mars men det var bestämt att

TJUR NYTT

matchen skulle gå i Åby på landisbanan kl. 19.00 en vardagkväll. Lagen, domare och en del publik hade kommit men eftersom dagsmejan hade blivit för svår mot isen bestämdes det att flytta matchen till landisbanan i Vetlanda varvid det förflyttades en kolonn med fordon dit. Klockan hade hunnit bli nästan kl. 20.00 innan vi var där, bara för att konstatera att även där hade dagsmejan tagit hårt på isen.

Matchen skulle spelas så nu var det dags att flytta den på nytt och eftersom det i närheten bara fanns Nässjö som hade konstfruset lyckades vi få tag på en vaktmästare där.

Nu var det så att Nässjö inte hade någon match kvar för säsongen därför hade frysaggregaten stängts av och isen börjat att smälta. Aggregaten sattes igång och vi kunde åka dit och spela matchen som kom igång framåt kl. 22.00. Delar av publiken som kommit till Åby var med på hela rundan. Förlust med 7–3, men vi kämpade väl, inte minst **Olle Turesson** som kolliderade med någon försvarare i sin iver att komma igenom och göra mål. Näsan blödde som en fontän, så det var bara att åka till sjukhus och sy ihop den. Olle kom tillbaka och spelade andra halvlek.

I 16 år hängde vi kvar i näst högsta serien. Taktik och spelmonster hade förbättrats och vi kunde släppa loss lite mera.

Det hade tidigare inte blivit någon match för mig på Vetlanda landisbana, men det skulle det bli ändring på. Två vardagskvällsmatcher på rad, först mot Ekenässjön, där vi och speciellt jag gjorde en dålig match med resultat 2 – 2. Vi kom hem framåt kl. 24.00, hängde upp de svettiga och fuktiga kläderna, steg upp vid sextiden, packade ner de fortfarande fuktiga kläderna, eftersom jag skulle åka direkt från jobbet för ny match i Vetlanda. Denna gång mot seriefavoriten Vetlanda

BK. Uppladdningen kunde ha varit bättre. Alla var dock förvånansvärt laddade inför matchen. **Kek**, som egentligen inte var någon skytt, men hade kort tillslag, gjorde mål från 35 meters håll. Jag hade mycket att göra och det var roligt. I Vetlandatidningen fick jag betyget "nästan lika bra som Tommy Ivarsson i hemmaburen". Vad skribenten troligen inte visste var att **Thomas Wrååk** hade för vana att missa 5-6 givna målchanser, så även i denna match. Matchen slutade 1 – 1.

I omklädningsrummet skämtades och "psykades" det om allt möjligt, bl.a. om straffslag. Ett särskilt litet spel mellan straffläggare och målvakt. En del målvakter tog av sig handskarna för att psyka skytten medan jag försökte se på skyttens placering i förhållande till bollen och hur klubban hölls för att bedöma var bollen skulle hamna. Jag ställde mig någon decimeter åt det hörn bollen rimligen skulle slås. Syftet var att få skytten att sikta om och då var chansen större att straffen missades.

Vid en match i Nässjö mot Nässjö hade vi fått oss tilldömda en straff. Straffskytt och vanligtvis mycket säker skarpskytt var **Sten Norén**. Han åker fram till bollen på straffpunkten för att skjuta straffen, höjer klubban på sitt sedvanliga lugna sätt och drämmer till bollen för allt vad han var värd. Alla trodde ju det skulle bli mål men det bar sig inte bättre än att bollen flög högt högt över målburen det var en gåta att det gick att få upp bollen så högt på så kort avstånd. Efter matchen i omklädningsrummet kommer det en kommentar från **Tore Hansson**, som inte alls var någon skytt, utan var tvungen att spela korta passningar i stället: "Du Sten, det hade inte hjälpt även om målvakten tagit av sig handskarna, han hade inte nått den bollen ändå."

Allt eftersom åren gick och jag började döma mer bandy kunde det vara lite svårt

TJUR NYTT

med gränsdragningen. Jag skulle vara reservmålvakt vid en reservlagsmatch hemma i Åby. En domare hade kommit, men det skulle komma en till eftersom det skulle vara tvådomarsystem. Tiden gick men det kom ingen mer domare. Då fick jag klä om och hoppa in som domare i stället för att spela.

På sommarn brukade bandylaget spela fotboll mot division fyralag. Laget innehöll många duktiga spelare. Detta år spelade vi mot ett sammansatt lag från division femlagen Rottne och Tolg. Jag spelade vanligtvis fotboll med Rottne. Matchen gick i Tolg, men jag var inte uttagen i något av lagen, men jag åkte till Tolg för att se

matchen och betalade inträde. I halvlek kom lagledaren för bandylaget fram och frågade om jag inte kunde vara med och spela. Jo det gick bra. Fotbollsskor och kläder ordnades fram och jag spelade andra halvlek. Att betala inträde och spela i samma match tillhör nog inte det vanliga.

Det har hunnit bli många minnen och episoder efter så många år med idrott. Det jag kommer att minnas mest är all den fina kamratskap som finns.

/Christer Bureson

Information till nyinflyttade

Med ojämna mellanrum bjuder vi in nyinflyttade till information i klubbstugan. Så även i år. Ett femtontal nya Åbybor dök upp för att få lite information om sin nya hemby.

Owe som börjar få rutin på detta startade vår resa genom tiden med en karta från 1600-talet. Då fanns det i stort sett ingen bebyggelse här.

I och med att godsägare Gyllenswärd etablerade sig med en del gods bl.a. Åby herrgård kom bebyggelsen igång med en del torp. Ett av dessa är smeatorpet (Åbyforsvägen 57) som nyligen fått nya ägare.

Åby möbelfabrik startade i början på 1900-talet och tillverkade stilmöbler. Mycket gjordes på beställning till ambassader runt

om i världen. Även NK i Stockholm var en viktig kund. Men tiden hann ifatt och mekaniseringen av möbeltillverkningen gjorde att fabriken lades ner 1975 och revs några år senare.

I Åbys glansdagar i mitten på 50-talet fanns här 3 affärer, mejeri, post, bank, trädgårdsmästare, kvarn, café och 2 möbelfabriker. Idag är det enbart ett villasamhälle med pendlare.

Sedan övergick han till att prata om idrottsföreningen men om det handlar ju hela övriga tidningen så det lämnar jag därhän.

Kvällen avslutades med landgång samt en titt på vårt lilla idrottsmuseum på övervåningen.

/Eivor

Fotbollsledare på VM-kvalmatch i Göteborg

Äntligen var det den lördagsmorgon som vi samlades på Smedjegatan för en fotbollsresa till Göteborg. Fotbollsledare från så exotiska idrottsföreningar som Rottne och Åryd men också Håkan, Timmy och jag från Åby/Tjureda styrde med högsta fart, under ledning av Ulf Pettersson, Smålandsidrotten, mot Sveriges framsida. Destinationen var IFK Göteborgs träningsanläggning Änglagården. Ytterligare smålänningar anslöt så att vi var kring 50 stycken åhörare totalt.

I de föreläsningar som sedan hölls berättades bland annat om;

- **Handslaget**, som ger idrottsrörelsen 1 miljard kronor under tre år.
- **Anläggningsutvecklingen**, som för fotbollen just nu är på stark frammarsch. Föreningar och kommuner börjar allt mer inse behovet av bra och funktionella anläggningar för fotboll. Under 2002 togs en ritning på en spontan idrottsplats fram, den kallas "Kulan". Det är en spelyta på 40 x 20 meter med konstgräsunderlag.
- **Jämställdhetsarbetet**, inom flertalet föreningar är ledarskapet inte representativt för befolkningen i stort.
- Fler ämnen såsom **fair play, arbete mot droger** mm

Efter lunch var det dags för huvudföreläsningen som hölls av **Roger Gustavsson**, fd A-truppstränare för IFK Göteborg och nu chef för föreningens ungdomssatsning fotbollsakademien. Roger berättade att IFK Göteborg filosofi bygger på att alla kan bli allsvenska fotbollsspelare. IFK Göteborg har 250 ungdomsspelare som sedan fem år

tillbaka tränar enligt ett speciellt utbildningsprogram vid namn Fotbollens hemligheter. Detta kompletteras med rätt fysisk träning i respektive åldrar.

Målet med fotbollsakademien är att halva A-truppen ska bestå av spelare från fotbollsakademien och att fotbollsakademien ska bidra till fotbollens utveckling. Roger menar att det är viktigt att träna i stimulerande miljö vilket innebär. Kamratskap – Kul - Kämpa – Kunskap. Intresse och "viljan att träna" är de delar som spelaren måste bidra med själv jämte sin egen tid.

Det finns även inbjudningsträningar i olika former, där de bjuder in lovande spelare från andra klubbar och orter, alltid i överenskommelse med moderklubbarna. Denna inbjudningsverksamhet gäller framförallt spelare i åldrarna 14-17 år.

Efter en lång och intressant frågestund var det dags för den hemlige gästen. Det visade sig vara **Torbjörn Nilsson** som är en av Sveriges största fotbollsspelare genom tiderna.

Torbjörn Nilsson menar att ledarens viktigaste roll beror mycket på vilken nivå man befinner sig och att vissa uttryck har olika betydelse på olika åldersgrupper. Många aktiva tycker det viktigaste är att man är rättvis. Tränar man barn innebär detta att man låter alla få spela lika mycket. På elitnivå innebär rättvisa att man ger alla spelare ungefär lika mycket uppmärksamhet.

TJUR NYTT

Torbjörn Nilsson menar att för att laget ska ha roligt, måste det ha en fungerande spelstil, spelarna i gruppen måste respektera varandra, det ska finnas en tränare som tror på spelarna samt att man har en klar målsättning.

Efter en köttbullemacka bar det sedan iväg till matchen. Vilken match? Jo VM-kvalmatchen mellan Sverige-Malta. Efter sånginsats av Martin Stenmark och fair play ceremonier var det dags för avspark.

Det var ett överlägset Sverige som, precis som väntat, förde spelet och höll i bollen inför Ullevi's drygt 35.000 åskådare och de ställde till med ett målkalas liknande det tidigare mot Malta på bortaplan.

Efter matchen var det dags för hemfärd och 16,5 timmar efter att vi lämnat Växjö var vi tillbaka igen med flera roliga minnen och nya idéer!

Jörgen Steen

Handslaget

En av aktiviteterna vi har gjort i Handslaget i år är att våra **Unga ledare** återigen har genomfört en hel lyckad fotbollsturnering för Åby skola, där vi använde dom populära **fotbollsbingarna**.

Det bjöds på underhållande fotboll, aktivitetsbingo och när man var hungrig var det bara att gå bort till Hasse och Birgit som, som vanligt stod vid grillen och fixade korv med bröd. Sista matchen för dagen var den traditionella mellan lärarna och arrangörerna (tillika gamla elever). Även i år åkte lärarna på spö. Vädret var suveränt och alla barnen var på topphumör.

Dagen avslutades med att alla barnen sjöng nationalsången och efter det blev det GODISREGN!

/Anna-Lena Aronsson

Fakta Handslaget:

Regeringens miljardsatsning på idrotten under 4 år
Huvud syftet: Att öka den fysiska aktiviteten för barn och ungdomar.

Område att jobba med:

- ✓ Hålla tillbaka avgifterna
- ✓ Satsa på flickors idrottande
- ✓ Kampen mot droger
- ✓ Öppna dörrarna för fler
- ✓ Samarbeta IF-Skola

Unga Ledare: Linus, Karin, Hampus, Emilia, Sofia, Jenny och Sara

TJUR NYTT

Damfotbollen 2005.

Årets damfotbollssäsong kan liknas vid en match. Uppvärmning och första halvlek blev inte särskilt lyckad från vår sida. När vi gick till halvtidsvila var poängskörden 0. Hur kan man förklara detta? Jag skall göra ett försök:

Tränarfrågan var en svår nöt att knäcka då Jonas tackat för sig. Lösningen blev klar sent och bestod i att jag (Kenneth Svensson) och Thomas Lind skulle dela på träningarna, och att Nettan skulle ta lagledarskapet. Jag har sysslat en hel del med fotboll tidigare men hade ingen erfarenhet av att träna tjejer, så det tog nog ett tag innan jag kom in i uppgiften. Flera av spelarna från 2004 var inte tillgängliga av olika orsaker. Detta gjorde att vi fick spela ihop ett delvis nytt ungt lag. Truppen har bestått av 18-19 spelare, vilket bara räckt till ett lag i år.

Försäsongen präglades också av en del inställda träningsmatcher då vi helt enkelt hade svårt att få ihop lag. Därmed blev det för få tillfällen att spela ihop oss och hitta rätt positioner för tjejerna. Men vi hade ett mycket lyckat träningsläger i Danmark med fint väder, bra träningsmöjligheter, vunnit träningsmatch och naturligtvis trevligt umgänge.

När serien väl kom igång så hade man önskat att vi varit bättre förberedda. Trots det tycker jag att vi stundtals i vissa matcher ändå hängde med rätt bra. Det kändes som att det ändå fanns där någonstans men att vi inte kunde plocka fram det - i alla fall inte några längre stunder. Ett av våra stora problem var att vi släppte in alldeles för många och lätta mål. Som sagt sommaruppehåll och 0 poäng - bättre hade vi räknat med. Men

det har absolut inte varit gnälligt eller uppgivet i gruppen trots att vi inte lyckades så bra i början. Alla har varit vid gott mod och kämpat på. Det har varit trevligt på våra träffar och vi var överens om att kämpa på och inte ge upp.

Som oftast när man kämpar på så kommer också belöningen och efter en del justeringar i laguppställningen lyckades vi göra en utmärkt höst/andra halvlek. Tjejerna kämpade och krigade som aldrig förr. Vi lyckades vinna 4 matcher och var nära poäng i ytterligare några - vilken vändning! Under hösten lyckades vi främst försvara oss bättre och släppte inte in mer än hälften så många mål som under våren. Tyvärr räckte det inte ända fram till ett nytt kontrakt. Det avgjordes i sista matchen och skiljde bara på ett poäng. Vi kom näst sist med Lenhovda strax framför oss.

Jag som ny tränare för tjejer är en erfarenhet rikare och en positiv sådan. Det har varit mycket trevligt.

Till slut lite korta fakta: Årets målskytt var Amelie Sjöholm med 7 mål. Vi hade för övrigt 10 olika målskyttar under året. Träningsflitigast var Sara Gabrielsson. Flest matcher gjorde Helena Sjösten, hon var den enda som deltog i alla 22. Årets spelare blev Emilia Svensson.

/Kenneth Svensson

Damsektionen

1968 startades i Åby en Damklubb. På den tiden var det en egen klubb med egen medlemsavgift. Tio riksdaler om året fick man slanta upp om man ville vara med i denna syförening och knåpa ihop handarbeten som sedan skänktes och auktionerades ut. Det var då det.

Numera ingår damsektionen som en mycket viktig del av Åby/Tjureda IF och det är inte mycket som händer i föreningen utan att damsektionen har ett finger med i spelet.

Vid varje fotbolls och bandymatch finns de där och ser till att kiosken är öppen. Vid alla cuper och träningsläger serverar de deltagarna med frukost, lunch, middag och fika. Givetvis hemlagat och med hela kostcirkeln inkluderad. Allt skraddarsytt efter deltagarnas önskemål. Och när julen närmar sig ser de till att det blir julfest med gottepåsar till alla barnen.

Vilka är då dessa tappra damer som viker fem veckor om året vardera till att vara kioskvärd.

I styrelsen ingår. Eivor, Ann-Margret, Anna-Lena, Marianne, Anita, Helle, Gunilla och Katarina.

Förutom styrelsen finns icke att förglömma ytterligare 15-20 damer som rycker in när det är större arrangemang eller behövs extra hjälp. Ca XXX timmar tjänstgjorde damsektionen under förra året.

Damsektionen ser det som sin uppgift att serva föreningen, dess medlemmar och motståndarpubliken. De vill se till att det händer något utanför planen och de vill ha roligt när de gör det. Att de sedan varje år kan överlämna ett ansevärt ekonomiskt bidrag till föreningen är ju inte heller helt fel.

Nu inför den hektiska bandysäsongen ska de tillsammans ladda upp genom att gå och lyssna till John Martin Bengtssons julkonsert. Hoppas ni får det trevligt.

/Eva Berg

Den som väntar på nå´t gott.!!!

Förste man att inviga
bandybanan för säsongen var
Willy Emanuel

Slussfestival - Brodans

Här kommer en kort sammanfattning från en fullspäckad lördagseftermiddag.

Tidigare i veckan hade brännbollsturneringen genomförts där det blev skifte på tronen genom att Blåbärsvägen/Hallonvägen (drottningssylt!!) spöade favoriterna Klövervägen. Ryktet säger att blåbär/hallon förutom ett bra lag hade hjälp av en trasig poängräknare.

Gatulagsstafetten blev lika spännande som vanligt där Öhr avgjorde på löpsträckan genom P-O Ekman med Erik från Ekna på andra plats.

Däremot blev det inget skifte på dragkampstronen. Här fordras det nog ändrade regler med enhet = kg i stället för styck. Åbyforsvägen 2 är fortfarande still going strong.

Höjdpunkten med småstjärnorna gav juryn ett rejält huvudbry. Här finns verkligen underlag för idol 2012!? Redan nu kunde vi föreställa oss charmknippen Emil med sin OH la la som en ny Darin

Sanna Nielsen underhöll oss en stund med sin skönsång. Vi kunde på nära håll konstatera att hon är lika söt som hon sjunger bra. Sanna förrättade även prisutdelningen till småstjärnorna samt skrev en massa personliga autografer.

Även kvällen blev hel lyckad. Vi startade med att släppa i 500 ankor i "kungsåran". Snabbaste ankan ägdes för kvällen av Tomas Lind som blev 2000kr rikare.

Peje & co såg till att vi fick dansa av hjärtans lust. Vilket ös det blev framåt natten. Frågan är väl om man inte måste förstärka dansbanan till nästa år.

För att genomföra dagens arrangemang behövs en stor karder av frivilliga insatser. Ett stort tack till er alla, ingen nämnd och ingen glömd.

/Eivor

P-10 Laget

I vår och höst har man i bygderna frågat sig var grabbarna i Tjureda och Ormesberga socknar egentligen håller till på torsdagskvällar och söndagmornar. Här kommer förklaringen.

Fotboll. Under året har det tränats och spelats matcher både hemma och borta på en rad platser som bland annat Gemla och Ljungby (på konstgräs). Med Per-Ola Ekman, som lagledare och tränare, och undertecknad som tränare har fotbollsaktivitet för killar i åldersgruppen åtta till elva år körts två gånger i veckan.

Killarnas entusiasm har inte kunnat gå någon förbi. I ur och skur och naturligtvis i fantastiskt skönt sommarväder och annat väder också, har vi kickat, dribblat, skjutit och provat på det mesta man kan göra med en fotboll. I snitt har mellan nio och tio ungdomar varit med vid varje tillfälle. Eftersom laget har spelat sjuannafotboll är det ett bra snitt, även om det är roligare ju fler man är. Kvittot på att det verkligen förhåller sig så gavs på sista träningen för säsongen då åtta träningsvilliga killar från Tolg deltog.

Serien har inneburit en lång rad spännande matcher där vi i laget ständigt har fått ett gäng matchvinnare. Resultaten har förbättrats under tiden säsongen fortskridit och avslutades med en härlig hemmaseger mot Gransholm!

Nästa år hoppas P-O och jag att vi får fortsatt förtroende att träna P10, sorry nya P12, där förhoppningsvis även Tolgs fotbollsskilar kommer att ingå.

Jörgen Steen

Värdetransport - Trafiksäkerhetspolicy

Vår förenings styrelse har tagit fram en **trafiksäkerhetspolicy**. En trafiksäkerhetspolicy för att föräldrarna skall känna sig trygga när vi är ute och åker med deras barn till matcher och träningar. Denna trafiksäkerhetspolicy har samtliga ledare ställt sig bakom. Barnen är ju det värdefullaste vi har. Följande gäller:

- **Vi startar i god tid så att vi inte hamnar i tidsnöd och behöver stressa**
- **Vi håller hastighetsbegränsningarna**
- **Vi har inte fler barn i bilen än det finns bälte till och alla är givetvis "bältade"**
- **Vi kommer utvilade och känner oss säkra som förare**
- **Det är en självklarhet att föraren inte är alkoholpåverkad eller använder andra droger**
- **Vi kör i så säkra bilar som vi har möjlighet till**
- **Vid dåliga trafikförhållande ser vi det som en styrka att kunna ställa in färd**
- **Vi undviker lösa föremål i bilen**
- **Om vi använder minibussar körs de av erfarna bilförare**
- **Om vi reser med "stor" buss, anlitas endast auktoriserade bolag**

Julfest

I KLUBBSTUGAN
LÖRDAGEN DEN 17 DECEMBER
KLOCKAN 15.00

Tomten kommer, Fiskdamm, Auktion, Dans kring
granen, Kaffe & kaka, Dugar, Ostar,
Handarbeten, Inläggningar, Bakverk till
auktionen mottages tacksamt

Damsektionen

Herrfotbollen 2005

Efter att samarbetat med Rottne IF ett antal år var det åter dags att starta med ett eget gäng i gula tröjor. Tanken var att stommen skulle bestå av egna produkter och bandyspelare. Med en obligatorisk träning per vecka samt en match, skulle vi inte ha några problem att få spelare. Intresset var så stort att vi under försäsongen knappast fick plats på Lutavallen. På träningen den 20 april var vi hela 27 st glada grabbar.

Niklas fixade nytt matchställ och vi var verkligen på "G".

Vår första och enda träningsmatch hade vi mot Åseda med Peter Johan som lagledare.

Problemet var att vår målvakt var sjuk, men vi fixade en kille som hade erfarenhet som målvakt sen tidigare. Nämligen Simon K från Åby. Det märktes denna dag att vårt lag inte spelat match ihop tidigare. Vi var dåliga och förlorade med 8-0. Lika glada för det frågade jag Simon vilket lag han hade spelat för som målvakt innan. Jag fick till svar att han hade spelat lite på baksidan vid skolan! Vill dock poängtera att Simon inte på något sätt var orsaken till 8-0.

Dags för seriespel och ju längre säsongen gick desto färre spelare blev vi. Vi levde verkligen efter föreningens röda tråd "alla ska vara med". Flera matcher var många

av oss "tyngre och äldre" med. Skador, lumpen, flytt och utbildningar var orsakerna till att vår trupp minskade rejält.

Struligheter som slutade lyckligt hade vi när det var match i Långsjö. Matchen började 19.00 men vi skulle ju ha med Johan & Björn som kom direkt från lumpen. Kl 18.00 skulle de anlända till stationen i Växjö och med 1 timme till Långsjö skulle ju inte vara några problem. Men 19.10 kom vi ner med 5 man. Matchen var då i full gång. Vi spelade med 9 man. Jag (Niklas) ropade till Peter Johan: -Hur går det? -Det är lugnt vi leder med 1-0. Matchen slutade med vinst 3-1.

Ett annat glädjeämne var när vi krossade Tolg på borta plan med 5-1, vilket innebar att vi kom före Tolg i serien. Vår slutliga serieplacering bör ej kommenteras.

Inför det kommande fotbollsåret kommer vi att satsa mer på organisationen runt laget, det har varit lite tunt och några få har fått göra mycket.

Vill du vara med ett gott gäng och "lira" lite boll 1 gång i veckan? Kom då till Åbyvallen och va med. Den glädjen vi skapar delar vi gärna!

Peter Johan & Niklas Åby

TJUR NYTT

Idealitet är förutsättningen för konstisbanan

Utan en enorm insats av frivilliga arbetstimmar hade aldrig den konstfrusna bandybanan kommit till. Detta har allt sedan dess varit ledstjärnan för att kunna driva banan till allas glädje. Minst 2000 ideella timmar/år ligger bakom skötsel och underhåll. Ett år kan se ut på följande sätt.

När väl vintern är över görs en underhållsplan upp. Allt som behöver fixas till, renoveras och repareras skall var klart till oktober. Under sommaren gäller det att se över maskinerna. Hans-Erik, "Jeppa" och Bengt klarar allt. Stig är samordnaren och det inte han vet om våra anläggningar är inte värt att veta. Så har vi Mats som sköter och ser över våra anläggningar och isen som det vore hans käraste ägodel. Mats och konstisbanan är ett.

Det gäller att laga rör som läcker i banan. Du skall veta är det inte är det lättaste att hitta var brine försvinner, det kan vara i kulverten eller på banan. Ofta får Söders Olja & Rör med Conny och Niklas göra brandkårsutryckningar för att vi inte skall bli "strandsatta". Det gäller att laga till och fylla på ny brine (saltlösning). Belysningen måste ses över och lampor bytas. Sargarna som skall lagas och målas fixar Göran. Vår målsättning är att allt ska vara klart den 15 oktober. Kompressorerna skall vara testade, planen skall vara "sladdad" och slät som ett "salsgolv".

Alf Torstensson linjerar banan

Den skall vara rejält nedvattnad. Detta gör vi med ett stort vattentåg. Hängnät skall lagas och sättas upp. Så kommer vädret som vi väntat på. Kompressorerna startas. Tjäle körs i marken och så påbörjas spolning, natt efter natt. (På dagtid brukar det vara för varmt). Därefter blandas krita och färg i vattnet så att isen blir vit och så på med ännu mer vatten. Efter detta är det dags att linjera och så på med ytterligare vatten.

De glada ismakarna, Hans-Erik, Torsten, Krister, Alf, Stig, Jan-Åke, Göran, Jeppa, Bengt, Mats, Mattias, Jörgen

Nu kan den efterlängtade isen tas i bruk. Nu gäller det dagliga underhållet. Sargar på plats. Mål ses över. Sprickor skall lagas vid kallt väder. För att inte tala om vilket arbete som ligger bakom ett snöfall och mängder av kubikmeter som skall forslas bort, i många fall på nolltid. Isen skall därefter prepareras med ismaskinerna flera gånger om dagen. När det är matcher ställs ännu större krav på våra ideella vaktmästare. Här kommer namnen på de som ingår i jourlistan Nils-Gunnar, Torsten, Alf, Mattias, Jonny, Dan, Jörgen och Jan-Åke. Detta är bara lite av det arbete som ligger bakom glädjen med isen. För glädje är det. /Owe

Ledarprofilen

Hans-Erik Bloom har gjort en annorlunda karriär i föreningen, om man jämför med de flesta andra som vi skrivit om genom åren. Fram till 16-års åldern spelade han som de flesta andra grabbar i närområdet bandy. Då skickade Owe honom på ett bandyläger till Nässjö för en vecka. Detta läger fick honom definitivt att lessna på idrottandet. Där var det visserligen bara två träningspass under dagen. Ett hela förmiddagen, och ett hela eftermiddagen. Efter fem dar hade "Hasse" fått nog och har sen dess inte varken spelat eller tränat bandy.

Han har däremot blivit hembygden trogen, han har byggt hus utmed Åbyforsvägen, jobbat i Moheda, Torpsbruk, och nu i Alvesta under hela sin yrkesverksamma tid hos samma arbetsgivare, tidigare "Ullmans" numera "Finnveden".

"Hasses" största fritidsintressen är i första hand Helgasjön och snipan som han tillbringar många stunder i tillsammans med sina fiskespön. Otaliga är de mornar eller kvällar då man sett den gula båten på sjön med Hasse sittandes vid rodet och med en solreflex från spöet.

Näst efter sjön så kommer hans stora intresse för motorcyklar. Det finns, som jag vet, inte många som hinner med att köra så många mil på två hjul, per säsong, som Hasse. Vädret är aldrig en orsak att inte köra hoj. Nåja, när det drar ihop sig till snö och kyla så stallas kompisen in i väntan på kommande vår.

Då Hasse blev tillfrågad om han kunde tänka sig att hjälpa till i isbanekommittén svarade han ja utan tvekan. Han säger att eftersom hans båda största intressen inte lämpar sig så bra under vintern så var det naturligt att ställa upp och hjälpa till i föreningen där hans insatser behövdes. Det är nu fjärde säsongen som han är med i verksamheten, och han har snabbt vuxit till att vara en av stöttepelarna i denna viktiga grupp i föreningen. Hasse säger att det är jätteroligt med den här uppgiften, dels för kompisbiten, men inte minst för uppgiften som sådan där man hela tiden ser ett resultat av mödan.

Nu vid just fyllda 50 säger han att när man kommer fram en bit i oktober så börjar han att så smått längta efter att åter bli en "spoling". Detta visar att alla sätt att göra "karriär" i idrottens tjänst är godkända, det är inte bara de som har gul-svarta kläder som behövs.

Ecke

Stöd föreningen när du handlar på
ICA Supermarket i Rottne

Bär hem dina varor i en
föreningskasse

Spelarporträttet

En grabb som flitigt syns på bandybanan numer är **Patrik "Tingan" Tingström**. Patrik som ursprungligen kommer från Kalmar, började "sent" med sitt bandyspelande. Först som tjuugoåring började han så smått spela i BK Wasa som var föreningen i Kalmar som då sysslade med denna ädla sport. Nu pratar vi 1990, och därmed vet ni också att Tingan är född 1970.

1996 flyttade han till Stockholm, där han spelade för GT 76, som är en kamratförening i Gubbängen. I Stockholm blev han inte kvar länge, utan redan i november 1997 flyttade han till Växjö och till ett jobb som konsult på Ångpanneföreningen. Owe lyckades spåra upp honom och han kom tämligen omgående med i träningsgruppen.

Sedan dess har han säkert jobbat upp sina färdigheter samtidigt som hans plats i A-laget har stärkts. Under de senaste säsongerna har vi således kunnat glädja oss åt att få se honom som fast förankrad där. Tingan är den som helhjärtat jobbar hela matcherna igenom, ständigt oroande motståndarna och sätter press på dem högt upp i banan. Han gillar bäst att få spela på topp, och därifrån få vara med och styra spelet. Han har spelat på samtliga platser i laget utom libero och målvakt. Spelare som Tingan är till ovärderlig nytta för laget då han alltid

jobbar kopiöst och alltid gör sitt bästa för laget i första hand.

Tingan trivs ypperligt i föreningen och med spelarna i laget, flera av dem har även blivit kompisar på fritiden, då han gärna går någon runda på golfbanan. Han ser fram mot kommande säsong med glädje eftersom han tror att det kommer att gå bra för ÅTIF även om det har tillkommit flera bra lag. Det blir bara roligare och roligare det här med bandy säger han med ett leende. Nu är det nionde säsongen för honom i den gul/svarta dressen. Det kanske även blir den sista eftersom han på papperet bor i Malmö redan.

Det är nämligen som så att flickvännen har redan flyttat dit och han själv skall börja jobba där för samma arbetsgivare. Anledningen till att han är kvar i Växjö är att han ska lära upp sin efterträdare på posten innan han flyttar fysiskt också. Däremot skall han helt säkert vara till förfogande hela den här säsongen. Det är bara upp till ledningen se till att utnyttja honom till fullo eftersom han kommer att göra sin klart bästa säsong hittills.

Lycka till med idrotten och karriären.

Ecke

F-11 laget

Att fotboll kan vara så engagerande.

Jag har förmånen att få träna ett gäng fantastiska tjejer. Vi är inte så många spelare, men vad gör väl det när nästan ingen missar en enda match eller träning. På matcherna vill alla helst vara inne samtidigt och hela tiden. Vid varje byte får man höra "Åh, måste jag byta redan, jag kom ju nyss in".

Vi har också världens bästa supporterklubb bestående av föräldrar, släkt och vänner. Det har hänt att Åby har haft större publik än motståndarlaget trots att vi spelat på bortaplan, 5-6 bilar i karavan är inget ovanligt. Årets serie var en spännande historia med många jämna matcher, där vi till sist lyckades avgöra i sista omgången och sluta som seriesegrare.

Grattis tjejer! Vinna är inte allt, men visst är det roligt.

Näsa år får vi ytterligare hjälp av Timmy som tränare och Lena G som Lagledare.

Leif Gabrielsson

Fotbollsskolan 2005

För sjunde året i rad arrangerades det fotbollsskola i Åby. Ett 60-tal aktiva och 6 st. ledare fördrev de 3 dagarna (torsdag till lördag) med fotbollsträning, skattjakt, tipspromenad och fotbollsturnering. Dessutom gästades vi på torsdagen av IFK Växjös friidrottare Erika Mårtensson och Östers damlagstränare Martin Sjögren. De gick runt i de olika grupperna och berättade om sig själva och visade olika tricks och övningar.

Fotbollsskolan avslutades som vanligt med ett välbesökt disco, en del kom enbart för att köpa godis och äta korb, medan andra var mer inriktade på att dansa. Jag måste passa på att tacka alla er som ställer upp och hjälper till vid sidan om, med att laga mat, servera m.m..

Leif Gabrielsson

Supporterklubben ett verkligt stöd till ÅTIF

Den 1 augusti 1972 bildades ÅTIFs Supporterklubb. En Supporterklubb som har haft och fortfarande har väldigt stor betydelse för huvudföreningen. Inte bara genom att ge ekonomiskt stöd utan också genom sina otaliga fester med allahanda upptåg, såsom de återkommande Gökottorna och på senare tid

"Gökaftarna". Frågan som ställs inför varje tillfälle? Vad kommer det för upptåg denna gång och vad får oss att skratta. Andra aktiviteter är att bjuda på glögg vid någon bandymatch och att stödja vår verksamhet.

I styrelsen ingår Göran, Åkesson, Stig Thuresson, Johnny Ottosson, Sven-Olof Carlsson, Lasse Petersson, Ingrid Ottosson och Greta Tryggvesson

Supporterklubben har idag 225 medlemmar och har sedan starten överlämnat över en halv miljon kronor till ÅTIF. Närmare bestämt 510.000 kr. Därutöver har 380.000 kr lottats ut genom medlemslotteriet/medlemsavgiften. I Supporterklubbens medlemsavgift som är 200 kr/år ingår varje månad en månadsdragning. Man kan alltså bli "rik" genom att vara medlem i

Supporterklubben. Vill Du bli medlem i denna stödförening så tag kontakt med Ingrid Ottosson 0470-93019 eller Sven-Olof Carlsson 0470-93187. Sven-Olof är STILL GOING STRONG. Han har varit med i styrelsen allt sedan starten. På bilden är Supporterklubbens styrelse samlade vid ett av sina månadsmöten.

/Owe Svensson

Seniorlagen inför bandysäsongen 2005-06

Vi är nu äntligen igång med en ny bandysäsong. Det har varit en ovanligt lång försäsong och vi har väl aldrig fått is så sent som i år. Men det har istället gett oss en lång försäsong där barmarks-träning och de tuffa spinningpassen varje vecka kommer att ge oss ork och kraft ute på banan. Vi är verkligen nöjda med samarbetet med Idrottskliniken och den uppbyggnadsträning som vi fått hjälp med från dem. Vi har givetvis även kört ishallsträning, två pass i veckan, men det är sena tider vi får och att börja träningen 21.30 och komma i säng kanske tre timmar senare två kvällar i veckan är givetvis ingen önskedröm. Men vi har trots det haft bra träningar med god närvaro.

Det finns väldigt få föreningar på div 2 nivå som har en så stor och bred spelartrupp

som ÅTIF. Nästan 40 spelare och dessutom ett tiotal ungdomsspelare som knackar på dörren till seniorlagen är imponerande. Vi ha i år fått tillbaka några spelare som Johan Björkman, Tobias Johansson, Daniel Tägtt och Erik Nilsson men tappat t ex Jonas Bergvall och Hampus Nilsson. Ett nyförvärv är unge Emil Brihall från Skirö som går tillsammans med Christian Otterberg på bandy-gymnasiet i Nässjö. Johan Gunnarsson och Björn Ljungberg gör värnplikt och kan inte alltid vara tillgängliga för spel.

Men många spelare gör inte automatiskt laget bra. Det innebär ibland mer arbete då det är fler som skall tränas och utbildas såväl i grupp som individuellt, det är fler viljor som skall få plats och samarbeta. Vår målsättning, att nå div 1 inom tre år med i stort sett de spelare vi har idag,

TJUR NYTT

ställer stora krav på samtliga inblandade, såväl spelare som ledare. Vi måste alla visa en öppen och seriös inställning och en viktig förutsättning, kanske den viktigaste, är att alla tar ett ansvar – ansvar både som individ och som lagmedlem. Etablerade spelare måste kunna ta ett ansvar för att utbilda de yngre, de yngre måste ha tålamod och ta vara på tillfällen att lära sig mer. Detta måste t ex visa sig konkret i samspelet mellan A-laget och B-laget. Att spela i B-laget skall betraktas som lika viktigt som att spela i A-laget. Det är ju där och i ungdomslagen som föreningens kapital står på tillväxt.

Stefan Nilsson drar upp riktlinjerna inför årets bandysäsong vid upptaktsmötet den 5 november.

Den tydliga Åby-profilen märks även på ledarnivån. Vi har inga anställda ledare

utan alla har verkat i föreningen en längre tid och fått utbildning och erfarenheter som vi nu skall omsätta för att ytterligare utveckla bandyn i föreningen. Stefan Nilsson, Daniel Eklund och Peter Claesson är tränare och står också för coachning under matcher. Hasse Nilsson, rutinerad lagledare, Thomas Otterberg, ny vass slipare, Jonas Josefsson "gammal" materialare och Michael Sundholm som allmän uppbackare utgör resten av stommen. Men det finns många "reserver" att ta till när det behövs. ÅTIF är en "rik" förening på ledarsidan.

Rent sportsligt så är vi kanske ännu inte på den nivån att vi kommer att toppa serien när vi spelat klart. Vi har definitivt kapacitet att slå de bästa lagen när det stämmer men vi kan även förlora mot de lite sämre. Stjärnan, Målilla, Tjust och kanske Öjaby är några av lagen som i kraft av lite "spetsigare" trupper bör ligga i den övre delen av tabellen men vårt mer jämna lag kommer förhoppningsvis att erbjuda hårt motstånd.

Som ett led i arbete att skapa förutsättningar för att nå vårt mål har vi tagit fram ett normdokument för seniortruppen – en överenskommelse om hur vi skall förhålla oss till vårt bandyspelande.

Normdokument för Seniortruppen Åby/Tjureda

- Vi skall ha en seriös inställning till vårt bandyintresse. Detta avser hög träningsintensitet, kämparanda och fokusering på uppgiften.
- För att lyckas med målet att nå div.1 krävs förutom ovanstående att vi värnar om en god lagmoral och gemenskap.
- Alla infinner sig till uppsatt tid till gemensamma samlingar.
- Från det att samling börjat hyser alla fokus inför uppgiften och har således telefoner och dyl. avstängda.
- När vi uppträder tillsammans använder samtliga föreningens persedlar.
- Beträffande alkohol så förväntas stort civilkurage och ansvarskanande. Det är inte acceptabelt att dricka alkohol mindre än två dagar innan match.

/Micke Sundholm

TJUR NYTT

Ett Bildcollage från seniorlagens försäsong

Kanot - försäsongsupptakt i augusti

Spinning – uppskattad träning under försäsongen

Säsongsupptakt 5 november -

Barmarksträning i Åby

Skytte i Sävsjö som avslutning på säsongsupptakten

Deltagarna

Thomas slipar inför ispass i ishallen

TJUR NYTT

Bernt Gustavsson, ungdomsledaren med glädjen i framsätet.

En träningskväll i början av december får jag en stund tillsammans med Bernt och börjar prata bandyminnen. Det är idrottsmannen med kärlek till lagsport som jag pratar med, där bady'n finns i finrummet. Bady'n är speciell på många sätt som Bernt ser det, med spelet, farten, ytorna, utomhus, samt inte minst världens bästa publik som alltigenom saknar avarter, som gör denna sport så lätt att älska.

Efter att som sjuåring ha blivit övertygad av bröderna Anders och Conny om denna sports förträfflighet har det fortsatt på den vägen. Upp till femtonårsåldern fostrades han av Janne Berglund till att förstå denna gentlemansport, varefter spel i a-laget tog vid. Fram till 1998, då han lade av med spelandet, var han självskriven i laget.

Sedan 1996 då sonen Viktor började träna bandy har Bernt varit en engagerad och given ledare i föreningen, och han har följt grabbarna födda 1990 hela vägen fram, de spelar i år i U 15 serien mot lag som heter duga och de har säsongspremiär borta mot Skövde kommande söndag. Det blir mycket resor, men de får i vinter möta bara meriterade lag. Denna åldersgrupp tillsammans med "91-orna" är nog de hittills mest meriterade ungdomslagen som kommit fram i föreningens historia. Där har naturligtvis ledarna en central roll, även om det inte är något som Bernt påtalar. Han representerar den mera lågmälda skaran av ledare som med sina meriter och med ödmjukhet får med sig grabbarna till att bli ett bra lag med gedigna kunskaper och rätt inställning.

Bernt som driver eget företag i transportbranschen, med 15 bilar och med bortåt 50 personer på lönelistan, borde egentligen inte ha tid över till detta engagemang för föreningen och dess verksamhet. Men han säger att det man brinner för får man alltid tid till, det är en fråga om planering och prioritering. Det verkar inte som att han har några direkta planer på att sluta att vara ungdomsledare i brådrasket. Döttrarna Moa 7, och Emma snart 5 visar intresse för både bandy och fotboll, så det verkar bli fullt upp att göra både sommar och vinter ett antal säsonger till.

Det roligaste med detta är, enligt Bernt, att få vara tillsammans med dessa ivriga, och "hungriga" ungar, och få möjligheten att lära ut ett och annat som utvecklar dem både på och utanför planen. Man riktigt både ser och känner hur roligt han tycker att det här är.

Plötsligt säger Bernt "nej nu måste jag bara få på mig skridskorna så jag hinner ta vara på den här kvällen med de här perfekta förutsättningarna med snö runt om banan och med kanon isen." Det är klart att han skall få fortsätta att ha roligt på banan. Med sådana ledare finns ingen anledning till oro för hur nästa generation skall bli.

Ecke

Frank Gunnarsson, en jordnära man i den binära rymden.

Jag har stulit mig till en pratstund med en "gammal" Åbybo som hittat tillbaka till hembygden. Anledningen till detta är att få reda på vad Frank har sysslat med under alla år i förskingringen, samtidigt som vi får belyst hans engagemang för föreningen och dess verksamhet.

Han har hunnit med en massa saker under de år som gått sedan han blev "som folk" efter att gjort lumpen, och flyttade hemifrån. Lite snabbt summerat så har följande hänt. Växjö 2 år. Åby 3 år. Linköping 6 år. Växjö 4 år. Tillbaka till Åby i maj i år. Det har hela tiden rört sig om tele & datakommunikation inom arbetet, där stora Telub var hans första arbetsgivare efter avklarad utbildning.

Frank driver sitt egna företag Daturum sedan fem år tillbaka, och han har hittat sin nisch inom IT branschen. Uteslutande är det den offentliga sektorn som är hans kunder, och det rör sig då om kommuner, landsting, och även svenska kyrkan. Hans uppdrag är oftast att på projektbasis bygga upp nätverk och kommunikationsvägar för kunderna i deras interna och externa miljöer. Det kan röra sig om allt möjligt, från att koppla ihop alla landstingsdrivna sjukhus för kommunikation av sjukjournaler, till att få igång ett fungerande internt nät för svenska kyrkans 17 000 anställda på 3 000 arbetsplatser. Är inte detta ett spännande arbete så säg.

Frank med hustru fastnade för Åby efter att ha sonderat utbudet på bostadsfronten i närområdet runt Växjö. Det var i första hand närheten och inte minst miljön som vägde tyngst i beslutsprocessen. Vattnet som flyter förbi husknuten är kanske den mest kvalitetshöjande faktorn av alla. Då

var det ju inte fel att ha ett eget ägandes hus på plats från början. Frank med sitt företag är med och sponsrar föreningens verksamhet, samtidigt som han också finns med i föreningens styrelse.

Anledningarna till dessa engagemang är enkla. Trots som han säger att han hade en stapplande tillvaro som bandyspelare i ungdomen, så anser han att bandyn är den sport som har en plats i hans hjärta. Samtidigt ser han vilket arbete som läggs ner för att ge bygdens ungdomar en meningsfull fritid, hand i hand med den grundläggande tanke som finns i föreningen att låta alla ungar vara delaktiga.

Vi kan konstatera att han blivit både bygden och generna trogna. Pappa Bertil och farfar Gunnar jobbade också med nätverk med Åby som utgångspunkt, även om det i deras fall fanns mera spänning av annan sort med i deras kablage. Vi i föreningen är naturligtvis glada och tacksamma för att Frank finns med i våra led som aktivt bidragande till föreningens verksamhet. Vi önskar honom lycka till och ser fram mot ett långt samarbete.

/Ecke

Samtal med årets junior 2004-05 Johan Gunnarsson

Hej Johan, det är Micke Sundholm, hur är läget så här på fredagskvällen?

-Hej, jo tack det är skönt att komma hem efter en vecka i Eksjö.

- Det låter bra, då är du kanske sugen på att spela lite bandy på söndag?

-Ja självklart, det blir inte så mycket skridskor nu under min militärtjänstgöring så det gäller att passa på när jag är ledig. Det är B-laget på söndag va?

- Jo det stämmer. Vi har IFK Malmö hemma kl 2 så det är bara att plocka fram grejorna. Vi måste ju se till att **Årets junior 2004/05** i Smålandsbandyn inte tappar för mycket av bandyspelet under detta "mellanår". Hur kändes det förresten att få en så fin utmärkelse?

- Det var överraskande och kändes otroligt positivt. Det var mycket uppmuntrande och ger definitivt inspiration och motivation att jobba vidare med bandyn. Lite synd bara att det blir lite sämre med både träning och matchande nu i år när jag gör lumpen men det är som sagt bara att försöka hålla igång så gott det går. Jag är bara ledig var fjärde vecka och det är mycket kvällstjänster så det får väl bli ett mellanår nu men jag vill verkligen satsa på bandyn och få följa ÅTIF upp i ettan.

-Vad har för planer efter att du muckar till sommaren?

- Det vet jag faktiskt inte mer än det måste bli mer bandy - det är det bästa som finns!!

- Det är bra Johan, vi ses på söndag

/Micke Sundholm

Håll dig uppdaterat om vad som händer i
föreningen

Besök Åby/Tjuredas hemsida

www.atif.nu

TJUR NYTT

Seglarskolan - en återkommande sommartradition?

Åbyviken vimlande av segel – det har varit en syn som har varit vanlig de senaste åren och så även denna sommar. Ett 30-tal sommarlediga barn fick chansen att pröva på båtliv under en sommarvecka. Med 15 segeljollar av olika slag i vattnet så fanns det gott om flytetyg att pröva på. Från den enkla optimistjollen till den mer avancerade E-jollen. I år var vädret nästan perfekt för nybörjarsegling med labra vindar och varmt vatten.

Det lite äldre och mer rutinerade seglarna tyckte kanske att det gott kunde brallat i lite mer ibland men det gäller ju att kunna nyttja den vind som finns – det är i lätta vindar man lär sig den svåra segelkonsten.

Att seglarskolan är populär det är lätt att förstå när man ser barnen kasta loss med glittrande ögon. Vi får se om det blir fler somrar med en segelarmada i Åbyviken. Det ligger mycket arbete bakom denna segelveckan. Båtar skall hämtas från olika håll och göras i ordning. De skall i och ur sjön varje dag och ibland måste de repareras efter lite för hårda tilläggningar och det går inte att slappna av när alla båtarna är ute på sjön. När veckan är slut så skall båtarna dessutom ses över och transporteras tillbaka.

Gunnar och Tina, som har varit eldsjälarna bakom seglarskolan, har känt att det varit lite mycket jobb ibland och skall denna härliga sommaraktivitet fortsätta så behövs det nog lite fler krafter. Ett experiment med att "adoptera" ut några av jollarna till frivilliga värdfamiljer har påbörjats. Dessa får disponera båten mot att den underhålls och transporteras till och från seglarskolan. Men även annan hjälp behövs. Intresserade kan gärna höra av sig till undertecknad eller till Gunnar Storbjörk.

Micke Sundholm

TJUR NYTT
